

Gönül Eri

– figen-aydinli · 15 Temmuz 2025

Gönül Eri...

O bir Gönüller Eri'dir,her dem Hakk'a yoldaş olur,
Gören fani göz değildir,can özüyle Hakk'ı bulur.
Uçsuz bucaksız bu kalbi, hep sevgiyle coşup dolar,
Aşkın kutlu ocağında yanar hamlıkta kaybolur.

Yüzünde bir nur parıldar, sanki ayın on dördüdür,
Kâinat kitabı okur,bildiği Hakk'ın sırrıdır.
Ayazda kalmış gönlümü,
ısıtan sevgi korudur,
Onun anlamlı sükûtu, nice hikmetler savurur.

Dünya malı denen şeyi, asla gönlüne almaz o,
Tek serveti de zikridir, her dem "Allah" der, solmaz o.
Seher vaktinde uyanık, gaflet içinde kalmaz o,
Gözünden akan inci yaş, seccadesine devrilir.

Ne kimseyi kınamıştır,ne de hor görür bir canı,

Yaratandan bir iz diye,çok sever yaratılanı.
Her nefeste zikreder o, unutmaz Yaradan'ını,
Sabır denen o zırh ile,tüm zorluk geri savulur.

Bir dağ gibi heybetlidir, çocuk gibi şendir yüzü,
Hem bu fani âlemedir, hem aşmıştır dağı düzü.
Hikmet pınarından içmiş, saf, en duru olan özü,
Onun olduğu mecliste, en coşkun gönül durulur.

Sözleri şifa gibidir, kanayan kalplere merhem,
Varlığı büyük teselli, bırakmaz ruhlarda bir gam.
O yaşayan bir Kur'an'dır, geçirdiği her an, her dem,
Nefsin azgın girdabından, bir bakışıyla sıyrılır.

Mübarek nazar toprağa, sanki rahmetler indirir,
Samimi duası bulut, gökyüzünde gezindirir.
Büyük cihadı kendine, kendi nefesine bildirir,
Benlik kalesi yıktıkça, Hakk'a daha çok doğrulur.

Keremeti hırkasında, yahut postunda değildir,
Onun asıl büyük gücü, özde sözdedir, sırdadır.
Her ameli, bütün işi, bir tek Allah özündedir,
En derin gaflet uykusu, bir sesiyle ayrılır.

Sanki Yunus'tan bir nefes, Mevlana'dan almıştır hal,
Hacı Bektaş Veli gibi,olur hem bilgedir hem lal.
Oturduğu sohbetinde,eriyip gider tüm melal,
Onun aşkının potası,bütün ruhlar yoğrulur.

Zalimin karşısı heybet, mazlumun yanında kanat,
Onun Hak bildiği yolda, kurulur adil saltanat.
Yaşayan bir örnektir o, ne diye sorsan hakikat,
Onun ektiği tohumlar, nice insanlık yeşertir.

On üç sır kapı açılır, o ruhunun ufku cana,
Sırrın sırrı olan o nur, değer kalbindeki şana.
En sonunda varır elbet, vuslat denen köşke, hana,
Damla iken yola çıkar, ulu bir büyük ummana.

O Hakk'ı gösteren parlak, lekesiz bir ayna olur,
Yolunu şaşırın kalpler en doğru kılavuz bulur.
Canını canan yoluna, adamış kurban kul olur,
Fenâfillah mertebesi, Beka'ya doğru çevrilir.

Figen der ki hayat budur,o arif ve kâmil insan,
Gönlüne sığmaz bu cihan, taşar da olur bir umman.
Diliyle zikreder her an, O olan Yüce Yaradan,
Canını Dost'a vererek,son menzile ulaşır..

Balya...